

Romania furata. Un reportaj Digi 24 despre cum ramane Delta Dunarii fara peste!

Rapitorimania.ro/articole/recomandari/romania-furata-un-reportaj-digi-24-despre-cum-ramane-delta-dunarii-fara-peste-10260

Mâncăm, în România, de la an la an mai mult pește. Aproape 90% vine, însă, din import. În tot acest timp, 100.000 de hectare de ferme piscicole - terenuri ale statului - sunt invadate de stuf, abandonate sau cultivate cu porumb.

În Delta Dunării, heleșteele s-au transformat în câmpuri de floarea soarelui ori în cluburi de pescuit sportiv cu circuit închis. Statul a concesionat mii de hectare de terenuri piscicole unor oameni de afaceri fără a le cere la schimb să scoată pește pe piață.

„Nimic! Asta-i pescăria... S-a cam distrus peștele. Aici eu am pescuit. Ce somn se prindea, ce... Da' acum l-a distrus. Și crapul, și somnul. A rămas măruntaul ăsta”, spune Petru Horobeț.

Are 83 de ani. Ca și tatăl, unchiul ori bunicul său, mai bine de 50 i-a trăit în barcă, la pescuit cu năvodul pe canalele Dunării. A văzut, în toată viața, mai mult pește decât oameni.

Aplecat peste barcă, Petru Horobeț râde: „Ha, ha, ha! Înainte aveam 100 de vintire, 30 de taliene și 20 de setci. <40.10> Când închideam acolo și mânam așa crapul, acolo așa fierbea apa. Așa mult pește era”.

Peștele din Deltă s-a împușinat în ultimii ani, pescuit irațional sau electrocutat de firele braconierilor. Nici locurile în care altădată se înmulțea ușor nu mai sunt. Comuniștii le-au înlocuit cu diguri și apoi cu amenajări piscicole de mii de hectare din care peștele, crescut cu apă din Dunăre, să ia în magazine locul cărnii. Azi, mai bine de trei sferturi din aceste crescătorii nu mai au nici apă. De 15 ani, noii lor stăpâni sunt concesionarii.

„Ce au încercat ei să facă? Ei au încercat să facă jaf. Să strice tot absolut. Aici erau pepiniere. Primăvara populau și ce era mai mărunta, așa, îl aruncau în canale, în Dunăre. El creștea și era și aici pește berechet. Când dădeai drumul la setci, nu puteai să scoți de crap”, povestește pescarul.

Zeci de piscicole se zbat pe uscat

Fostele amenajări piscicole din Delta Dunării, întinse pe aproape 40.000 de hectare, înseamnă azi doar o sumă de terenuri concesionate avantajos de Consiliul Județean Tulcea unor oameni de afaceri.

“Privatizarea s-a făcut ca să se obțină anumite zone, pentru alte scopuri nu neapărat piscicultură”, crede Nistor Ginov după 30 de ani pe care i-a trăit ca inginer piscicol la Chilia Veche.

Pe ruinele fostelor ferme stă acum un vraf de contracte ai căror semnatari au făcut din terenurile piscicole fie cluburi elitiste de pescuit sportiv, fie câmpuri agricole - sute de hectare pentru care au luat subvenții de zeci de mii de euro de la stat. Peștele declarat într-un an de toate crescătoriile din Deltă abia se apropie de cât capturau, acum 30 de ani, 100 de pescari într-o singură zi.

“Orice amenajare realizată până acum poate fi făcută să producăpește”, spune Grigore Baboianu. Azi e guvernator al Rezervației. În anii '70, era inginer la Institutul „Delta Dunării” și proiecta amenajări piscicole.

Primele apar în anii '60, în jurul complexului Razim-Sinoe. Cele mai multe, după 1983. Un decret prezidențial cerea, la acea dată, ca fiecare metru pătrat din Deltă să fie amenajat și exploatat. Planul era ca până în 1990 amenajările piscicole să acopere 63.000 de hectare pentru a umple magazinele cu pește românesc.

“Era un avânt ușor forțat, având în vedere că teoria pe care o învățam în școală despre creșterea peștelui nu ne dădea voie să facem heleștee de creștere a peștelui cu dimensiuni mai mari de 30-40 de hectare în bazinele de

creștere. Maximum 100 de hectare”, își amintește Baboianu.

În Deltă s-a mers mult mai departe. S-au făcut amenajări de 1000, 2000, chiar 6000 de hectare. Nici așa nu s-a putut atinge planul. În '90, e oprit. Delta rămâne cu cu 44.000 de hectare de amenajări piscicole: 29 de crescătorii de pește, o bună parte refăcute în anii '80.

Fără a le putea concura pe cele din restul țării, fermele din Deltă reușeau să trimită atunci în magazine în jur de până la 10.000 de tone de pește pe an. Azi, se fac 10.000 de tone în crescătoriile din toată țara.

Anii '90 – Fotogramele dezintegrării

Anul 1990 înseamnă reorganizarea Centralei Economice "Delta Dunării". Înființată în 1970 sub controlul Ministerului Industriei Alimentare, Centrala coordona toate întreprinderile din pescuit și piscicultură, construcțiile de nave și Institutul de cercetare-proiectare pentru Delta Dunării.

În 1991, prin decizii ale prefectului de Tulcea, din Centrală se desprind 21 de societăți comerciale cu capital integral de stat. Nouă dintre ele sunt piscicole. Toate cele 9 ajung în 1993 la Fondul Proprietății de Stat. Patru sunt privatizate în 2003-2004 prin negociere directă. Două sunt transferate la Administrația Domeniilor Statului. Celorlalte trei li se vând activele. Apoi sunt radiate.

Piscicola Chilia Veche devine adăpost pentru afaceri temporare. În timp, se degradează. Stațiile de pompare, blocurile pentru angajați, moara de furaje, fabrica de gheață sunt vândute. Firma Piscicola Chilia Veche SA este apoi radiată. Terenurile sunt preluate de Consiliul Județean.

“În amenajarea Chilia, erau în jur de 200 de angajați”, își amintește Nistor Ginov. “Astăzi sunt 30, dacă sunt 30”, spune inginerul.

În lipsă de soluții, oamenii se mută cu plasele în lacurile naturale.

Grigore Baboianu spune că „peste 2000 de locuri de muncă se asigurau în activitatea de piscicultură. Din păcate, colapsul de după '90 al activității din piscicultură a făcut ca să crească presiunea în zona pescuitului din bazinele naturale”.

În registrele Administrației Rezervației figurau, în anii '90, 400 de pescari industriali care aruncau plasele pe canalele Dunării. Azi, în toată Delta, sunt de trei ori mai mulți, chiar dacă pește e mai puțin.

2016. Oameni și pești

“La o amenajare piscicolă, jumătate este agricultură - pentru că legea le permite să facă agricultură - și jumătate este pescuit. Or, acolo e nevoie de 7-8 oameni la o fermă piscicolă. Atâta”, socotește Nelu Gheba.

Reporter: Și alternativă la pescuit nu s-a creat în ultimii 20 de ani?

Nelu Gheba: Alternativă nu se va crea, că nimeni nu se gândește să creeze, asta-i problema. Deocamdată, încă se poate. La câți am rămas noi, încă 5-6-10 ani...

Nelu Gheba și Vasile Brânză împart barca de 20 de ani. Nu mai ies în fiecare zi, cherhanaua e acum deschisă doar luna, miercurea și vinerea.

De 10 ani, și prețul peștelui, și birocrația au rămas cam la fel. Despre banii europeni, pescarii de rând au învățat, în timp, că sunt de neatins.

„Și eu am vrut. Și când mi s-a spus că... cam 30% tre' să dau din buzunar pentru acea sumă am zis "Lăsați-mă voi în pace!" Am vut să fac și eu o sculă, o barcă nouă, să mă mai modernizez, să mai rezist câțiva ani. Mi-a zis "Domnule, atâția vreți. Atât. Atâta-i al nostru". Pa!" Povestea fondurilor europene s-a terminat pentru ei într-un birou de funcționari de la Tulcea, înainte să înceapă cu adevărat.

Periprava | A fost odată Popina

„Asta e delicat să vorbești. Pentru că știți că toată lumea... ”Vrei bani, dar... dacă vreți autorizații trebuie să lăsați ceva!” Așa descrie un fost concesionar tentaculele sistemului.

Sylvain Remetter a venit în România în 2002. A lăsat în Franța o afacere cu mobilă ca să se mute la Periprava. Aici, a cumpărat, prin GELMIN SRL, câteva clădiri în ruină. Așa a intrat la negocieri cu administrația județeană pentru 700 de hectare de teren piscicol. Două din cele nouă ferme ale fostei Amenajări Piscicole Popina, cea mai mare, dar și printre cele mai slabe din Europa.

“I-am dat viață. Pentru că era abandonată, stricată. Am dat drumul la apă, am dat drumul la pește, am început să facem turism și acum balta e foarte ok și turiștii vin din toată țara”, spune Remetter.

Actuala Strategie Națională a Sectorului Pescăresc numește turismul și pescuitul sportiv „activități conexe pisciculturii”. Realitatea arată altceva: pescuitul sportiv, cu investiții minime, dar câștiguri imediate, a ajuns să substituie piscicultura din amenajările statului.

Francezul de la Periprava a ieșit, între timp, din afacere. Noul administrator al GELMIN a refuzat un interviu filmat. Din fondurile pentru pescuit și acvacultură ale Uniunii Europene, firma a luat, în 2013, 200.000 de euro pentru “investiții productive”. Bani au ajuns în câteva utilaje de întreținere.

În 2016, lângă ruinele fostului lagăr comunist de la Periprava, heleșteele cu pește nu mai sunt considerate o investiție. Noii concesionari se reprofilează treptat pe turism pentru ornitologi.

Terenurile fostelor crescătorii de pește din Delta Dunării ajung în 2001 la Consiliul Județean Tulcea. Parlamentul modifică imediat Legea Rezervației Biosferei ca să dea în administrare autorității județene 34.300 de hectare de teren piscicol și 42 de ferme, cu suprafețe între 100 și 2000 de hectare, concesionate ulterior pe o perioadă de 10, 30 sau 49 de ani, cu drept de prelungire pentru alți 15. Prin contract, semnatarii se angajau să facă investiții în primii 3, 4 sau 5 ani și să folosească terenul “în scop piscicol”, fără ca documentele să definească clar ce presupune acest angajament.

“Sunt multe bălți în care nu s-a mișcat absolut nimeni. Pentru că sunt, așa, oameni cu bani care le țin pentru ei, pentru... Și sunt niște locuri care se pierd”, crede francezul.

Dranov | Ruinele afacerii lui Alexandru Bittner

Spre gurile de vărsare a fluviului în mare, cele 2500 de hectare din jurul lacului Dranov au fost printre cele mai vândute. Au ajuns, la PISCICOLA MURIGHIOL SA, o firmă controlată în anii 2000 de Alexandru Bittner și transferată apoi unor apropiați ai săi, până la Ana Bodea.

Omul de afaceri avea deja o relație veche cu premierul de atunci, Adrian Năstase, și stăpâna mai mult de jumătate din Deltă. Cu bani nerambursabili primiți din programele de creștere a sturionilor, a ridicat la Dranov un hotel cu circuit închis. Un loc abandonat de trei ani în care se refugiază acum turiști clandestini.

Bărbat: Eu sunt turist.

Reporter: Putem găsi pe cineva aici?

Bărbat: Nu cred că e nimeni aici. Aici este privat. A lu' fostu' Bittner, dacă-l știți.

Din 2013, de când se judecă pentru proprietatea digurilor, concesionarii nu mai plătesc nici redevența. Peștele din lac dispare, noapte de noapte.

„Când nu este al nimănui, este al tuturor”, ridică din umeri președintele Consiliului Județean. În biroul său de la Tulcea, Horia Teodorescu își contemplă neputința: „Dacă nu este... Sunt oameni care îl cultivă. Dacă nu am acces, n-am putere...”

Reporter: Dar se face piscicultură?

Paznic: Deocamdată nu. E oprită activitatea. Sunt probleme.

Mai departe, spre mare, Amenajarea Piscicolă Perișor e ascunsă după un dig, la câțiva pași de o fâșie de plajă sălbatică. Sunt 1300 de hectare împărțite în heleștee în care se creșteau altădată mai ales puiți de pește. Izolați de ape, mai bine de o sută de angajați își împărțeau viața stând o săptămână în blocurile din amenajare și câte o zi sau două în sat. Totul s-a schimbat după venirea concesionarilor.

Amenajarea Perișor e, de ani buni, o zonă de pescuit sportiv rezervată exclusiv amicilor unor oameni de afaceri care au luat terenul în concesiune, în 2002, pentru 30 de ani. Contractul dă drept de folosință asupra terenului firmei MEC TRIP SRL, o companie cu doi angajați, a cărei cifră de afaceri și ale cărei venituri au fost zero în ultimii doi ani.

La Registrul Comerțului, acționariatul MEC TRIP SRL îl include pe omul de afaceri Dan Șucu, cu 48%, alături SABA DEVELOPMENTS LTD, un offshore din Cipru, cu 52%.

SABA DEVELOPMENTS LTD s-a înființat în 1999, la Nicosia, și a avut de-a lungul timpului, ca reprezentanți legali, două colaboratoare apropiate ale lui Adrian Sârbu. Este vorba despre Diana Atanasiu, administrator al mai multor firme din portofoliul omului de afaceri, și despre Liliana Șerban, asistenta personală a acestuia.

Offshore-ul a preluat controlul MEC TRIP SRL în 2004 de la Mihai Claudiu Tusac, lider local al PSD și fost primar al orașului Mangalia.

Nici Dan Șucu, nici Adrian Sârbu nu au răspuns solicitării Digi24 de a vorbi despre concesiunea din Deltă.

Reporter: Ce înseamnă, în accepțiunea dvs, activitate piscicolă? Înseamnă pescuit sportiv sau înseamnă să vinzi pește?

Horia Teodorescu: Să vinzi pește, mai pe românește și mai direct. Trebuia să se urmeze întregul ciclu, de la populare, furajare, creștere, până la vânzare.

Realitatea arată că, în majoritatea amenajărilor piscicole din Deltă, heleșteele secate nu au mai fost umplute.

Strania poveste a heleșteelor fără apă

Potrivit Planului de Amenajare a Teritoriului Zonal „Delta Dunării”, făcut în iunie 2008 de Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare pentru Urbanism și Amenajarea Teritoriului București pentru Ministerul Dezvoltării, după 1990 suprafața folosită în mod real pentru piscicultură s-a redus cu 70-75%.

Luciul de apă este mult diminuat din cauza invadării heleșteelor cu stuf și papură, bazinele fiind acoperite de la 40% la 100%. Canalele de alimentare și gropile de pescuit sunt colmatate, pompele de alimentare - deteriorate, iar rețelele electrice - dezafectate.

„Noi putem, rezilia contractul la un moment dat dacă ei nu-și desfășoară activitatea de bază și nu investesc în acest sens”, arată Horia Teodorescu. Și totuși, Consiliul Județean pe care îl conduce din 2012 nu o face. „De ce n-am făcut-o până acum? Acum au facilitatea fondurilor europene, da? Până acum, riscam să rămână o suprafață, o baltă, o amenajare fără stăpân. Am preferat noi, CJ, să luăm o redevență și în același timp, totuși, să existe un control pe acea suprafață”, spune președintele CJ.

Fondurile europene, rămase nepescuite

Fonduri europene au existat și până acum. Programul Operațional pentru Pescuit 2007-2013 a însumat inițial 230 de milioane de euro alocate României. Uniunea Europeană finanțată 75% din costurile proiectelor selectate, iar beneficiarii - stat sau firme private - restul, de 25%.

Printr-o decizie a Comisiei Europene din 2015, au rămas 178 de milioane de euro. 111 de milioane erau destinate acvaculturii. În amenajările piscicole din Deltă s-au atras mai puțin de 11 milioane de euro, din care doar 5 milioane de euro pentru modernizarea lor. Restul au fost bani pentru utilaje sau, cel mai adesea, compensații pentru "conservarea patrimoniului".

Horia Teodorescu are și pentru această situație o justificare: „Nu s-au grăbit să meargă cu proiecte spre accesare pe modernizarea acestor amenajări piscicole pentru că au considerat-o o activitate care, orice ar face, oricum ar proceda, nu este rentabilă”.

Pentru următorii patru ani, Comisia Europeană a ridicat miza: 34 de milioane de euro rezervate pentru piscicultura din Delta. Doar să existe cereri.

Stipoc | Ferma piscicolă fără solz de pește

Angajat: Aici a fost Piscicola Stipoc... Amenajarea...

Reporter: Și astăzi mai e vreun bazin?

Angajat: Nu mai sunt. Nu mai sunt pompe, nu mai sunt multe. Agricultură se face. Unde nu... se lasă așa...

Reporter: De mulți ani e așa?

Angajat: Da. De 20 de ani, cred. Cel puțin.

Amenajarea Piscicolă Stipoc înseamnă 1300 de hectare luate de la Consiliul Județean de IRA INVEST SRL. Prin contract, firma se angaja în 2002 să folosească terenul „în scop piscicol”. Doar că, de mai bine de un deceniu, la Stipoc a dispărut orice urmă de heleșteu. Actul adițional prin care firma primește acordul să facă, pe 950 de hectare, asolament piscicol e recent. Datează din 2014.

„Nu noi, legiuitorul le-a ceat această facilitate - ca în momentul în care activitatea piscicolă într-o amenajare nu este rentabilă și el se prăbușește le-am creat asolamentele: piscicultură cu agricultură pe bazine, prin rotație”, se justifică Teodorescu.

Guvernatorul are însă o altă părere. „În unele amenajări, a devenit o formă neoficială de a se practica agricultura”, spune Baboianu.

Primul semnatar al contractului de concesiune, fostul președinte al Consiliului Județean, Trifon Belacurencu, admite că autoritățile știau și la începutul anilor 2000 de această practică: „Și care este problema dacă există o activitate pe terenul respectiv? Agricultura este și ea o activitate tradițională în Delta”

IRA INVEST SRL a trecut, dintr-o mână în alta, până la Dumitru Inge. Reprezentanții companiei nu ne-au permis accesul în amenajare. Iar acționarul principal nu a putut fi contactat.

Asolamentul cu acte în regulă datează, ca și în alte amenajări similare, din 2013-2014. E perioada în care concesionarii au început să ceară și să primească de la stat subvențiile agricole pentru terenuri pe care le cultivau deja de mulți ani, schimbându-le destinația. Artificiul e și în avantajul Consiliului Județean care majorează automat redevența și încasează mai mult.

Concesionarii, la pescuit de subvenții agricole

Actele adiționale arată că, atunci când Consiliul Județean permite cultivarea agricolă a terenului piscicol, nu mai primește 50-100 de lei pentru fiecare hectar, ci 360 de lei pe hectar pe an. E echivalentul a 80 de euro. Exact suma recuperată de la APIA de concesionarii care au cerut până în 2015 subvenție agricolă.

„Toată lumea are să facă aici în Delta. Dar dacă stricați balta, scoateți apa și puneți porumb, mie mi se pare chiar... Nu mi se pare normal”, oftează Sylvain Remetter.

Petru Horobeț: Și tatăl meu la 81 a predat. Unchiul, tot așa - 83, 84 – a predat bagajul.

Reporter: V-a predat dumneavoastră. Dar dumneavoastră cui predați?

Petru Horobeț: Lui Savin. Copiii au plecat.

Chilia Vechie | „Bălți” cultivate cu acordul CJ

Corneliu Savin e unul dintre cei mai vechi concesionari din Deltă. În 2002, cumpără activele companiei de stat Piscicola Chilia Veche și primește astfel dreptul de preemțiune pentru 1000 de hectare ale fostei amenajări.

Paisprezece ani mai târziu, pe 230 de hectare se întind încă heleștee pentru pescuit sportiv. 380 sunt desecate, iar pe alte 300 sunt culturi eco: in, fasole, soia și floarea soarelui. Omul de afaceri plănuia să ajungă la 700 de hectare de culturi. Întreruperea plății subvențiilor pentru agricultură pe terenuri piscicole, ca urmare a unei directive europene, l-a făcut să mai amâne.

„Toată lumea când vede o baltă... "Eh, ce dracu' să fac în balta aia?" Dar dacă îi faci lucrări de asolament și dacă îi dai ceea ce trebuie, balta aia îți produce de trei ori mai mult ca la câmp”, socotește Corneliu Savin.

Cu apa din Dunăre aproape, terenurile ieșite de sub fostele heleștee nu au nevoie de irigații.

“Una e să faci agricultură și alta e să vină să te împingă să faci piscicultură. Păi, cu ce bag eu apă aici ca să ajung la nivelul ăsta? De unde iau eu pește? Noi nu suntem contra să facem orice. Da' să fim subvenționați”, spune Savin.

Renunțarea la piscicultură s-a făcut cu acordul tacit al Consiliului Județean, care a negociat din start în dezavantajul peștelui. Contractele nu îi obligă pe concesionari să arate ce și cât scot din baltă, ci doar să trimită la început de an la Tulcea un plan de producție.

A existat însă o lege care să descurajeze trecerea la agricultură în Delta Dunării. Schimbarea destinației terenurilor din Rezervație, ca și plata subvenției agricole aferente, devenea, în 2014, ilegală. Concesionarii erau obligați fie să investească în piscicultură, fie să predea până în septembrie 2017 terenurile, care urmau să ajungă din nou bălți.

“Eu, ca liberal, nu pot să îi cer unui om să desfășoare o activitate economică neprofitabilă doar pentru faptul că se spune că acolo ar fi un anume tip de amenajare”, arată senatorul Octavian Motoc. Fost director în Consiliul Județean Tulcea, Motoc a modificat legea după numai un an.

Acum, e suficient să ai un studiu tehnic de specialitate și acordul Consiliului Județean pentru a schimba destinația terenurilor.

Guvernatorul ARBDD e sceptic. „Depinde acum cât de profesionist o faci sau care este scopul pe care îl urmărești. Pentru că un specialist, în orice moment, poate să demonstreze că se poate face sau că nu se poate face...”, spune el.

Rusca | Adio, pește!

Primul care cere în 2015 schimbarea oficială a destinației pentru 9 ferme, întinse pe 2700 de hectare, este Constantin Zibileanu. Cumpărătorul fostei companii de stat PISCICOLA TULCEA făcea de ani buni agricultură la Litcov și la Rusca. În timp, s-a extins și a preluat de la vecini alte concesiuni. Unul dintre ei e Vasile Tănase, fost asociat al lui Silviu Prigoană în PASAJ COMALIM SRL.

„A venit un amic și zice "Vrei să cumperi, domnule, aici?" Am vorbit cu Silviu. "Băi, Silviu, eu n-am bani. Hai, că mă ocup de toată treaba asta!" S-a populat balta și când să scoatem peștele, cu o jumate de lună înainte, au venit băieții cu năvoadele alea mari, oceanice, le-a pus la călugăr, s-a scurs toată apa într-o juma' de zi, au luat peștele, s-au dus pe canal cu el să îl suie pe vapor unde a trebuit și s-a dus. Țștia-s combinație de la primul secretar până la ultimul om”, e convins Vasile Tănase.

Terenurile lui Constantin Zibileanu au ajuns să fie cea mai mare suprafață piscicolă devenită agricolă din Deltă. Nu vor mai fi niciodată heleștee.

Constantin Zibileanu e sigur că a făcut alegerea corectă: „În ziua de astăzi cine face o afacere nerentabilă? Ca să putem să supraviețuim am fost nevoiți să trecem pe agricultură. Și statul câștigă, și CJ, și noi. Toată lumea câștigă în situația asta.”

Chilia Veche | De la zero

Dorian Marin e unul dintre puținii concesionari care au luat teren piscicol pentru pește. Crește crap pe 300 de hectare ale fostei amenajări Chilia Veche. În primul an, a cumpărat puietii. Acum îi obține în bazinul lui: „Până la un anumit gramaj și o anumită lungime îi ținem aici, îi păzim foarte bine de păsări, îi și hrănim și când ajung la 7-8 g îi colectăm și îi punem în bazinele unde tot la fel, protejați, îi hrănim până ajung mari”.

Acolo unde studiile tehnice înclină lesne să certifice agricultura, Dorian Marin umple bazinele de câte ori e nevoie și scoate până la 1000 kilograme de pește la hectar pe an. Deocamdată, doar pentru piața din România.

A făcut un proiect de 2,6 milioane de euro pentru a reface vechile heleștee. 60% din bani au venit din fonduri europene. Acum se gândește la o mică fabrică de semipreparate.

Dorian Marin e optimist: “Dacă operăm pe o piață corectă, eu zic că se poate face piscicultură”.

Renaturarea, un plan rămas pe hârtie

O piață neagră care scade prețul peștelui și face nerentabilă acvacultura. O sumă de autorități care consimt trecerea la agricultură cu gândul la redevență: 1 milion de euro la bugetul județului an de an. E imaginea de azi a pisciculturii din Delta.

Din cele 44.000 de hectare de amenajări piscicole, Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării are 4300 ha, aflate în proces de renaturare.

5200 sunt în administrarea consiliilor locale, iar 34.600, considerate de interes județean sunt concesionate de Consiliul Județean.

Din acestea din urmă, 9400 de hectare - 27% - sunt declarate oficial ca fiind utilizate pentru culturi agricole.

“Legea Rezervației spune că dacă un teren agricol, piscicol de orice fel, nu mai poate fi folosit în scopul pentru care a fost proiectat trebuie să treacă într-o etapă de renaturare”, spune guvernatorul Grigore Baboianu.

În ultimii 26 de ani, s-au readus în circuitul natural mai puțin de 5.000 de hectare de teren piscicol din cele amenajate în comunism. Unul dintre aceste exemple e fosta amenajare Holbina. Pentru altele s-au făcut planuri și studii de fezabilitate. Decizia politică lipsește însă.

Președintele CJ ripostează. “Aș întreba eu către domnul guvernator care sunt demersurile, care sunt studiile, care sunt suprafețele și care sunt resursele financiare prin care se face această renaturare”, spune Teodorescu.

Senatorul Motoc e de partea sa: „Atâta vreme cât există niște contracte comerciale de concesiune pe o durată destul de lungă de timp, atâta timp cât în mare parte dintre aceste amenajări se obțin producții agricole record, nu putem să fim de acord ca aceste lucruri să se întâmple de mâine. Deci, să renaturăm totul de mâine, că așa este mai bine”

Grigore Baboianu e resemnat: “Se va ajunge la soluțiile aceastea de renaturare, dar, din păcate, destul de târziu”.

Între timp, de-a lungul canalelor Dunării, se înșiră realitatea răsturnată față de cea din documente, planuri și strategii. E o colecție de umbre, de ruine și de interese de după care peștele și oamenii Deltei abia se zăresc.